

ARREST VAN HET GERECHT (Tweede kamer)
6 mei 1997

Zaak T-169/95

A. Quijano
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Ziekteverlof – Medisch attest – Medisch controleonderzoek –
Conclusies in tegenspraak met medisch attest”

Volledige Franse tekst II - 273

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van een besluit van 21 september 1994
waarbij de Commissie verzoekers afwezigheid van 8 tot 23 augustus
1994 als onregelmatig heeft aangemerkt en tien dagen op diens
vakantieverlof in mindering heeft gebracht.

Beslissing: Nietigverklaring.

Resumé van het arrest

Verzoeker, bij de vertaaldienst te Luxemburg tewerkgestelde ambtenaar in de rang LA 4 bij de Commissie, ondergaat in 1994 een medische behandeling in het kader waarvan hij twee keer per week, op maandag en vrijdag, op consult mag gaan bij zijn behandelende arts te Brussel. In juli 1994 zendt verzoeker verweerster een 18 juli 1994 gedateerd attest van zijn behandelende arts waarin wordt verklaard dat hij van maandag 25 juli tot en met vrijdag 19 augustus 1994 arbeidsongeschikt is, samen met een verzoek om toestemming om buiten zijn standplaats te verblijven.

Bij aangetekende brief van 1 augustus 1994 roept de controlerende arts van verweerster te Luxemburg verzoeker op voor een controleonderzoek. Dit controleonderzoek gebeurt op vrijdag 5 augustus 1994 bij de medische dienst van de Commissie te Luxemburg. Nog dezelfde dag zendt de controlerende arts het hoofd van de medische dienst van de Commissie te Luxemburg een rapport waarin hij verklaart, dat de door de behandelende arts voorgeschreven arbeidsonderbreking niet gerechtvaardigd is en dat hij verzoeker heeft verzocht het werk te hervatten. Op dinsdag 23 augustus 1994 hervat verzoeker zijn werk.

Bij nota van 21 september 1994 deelt het tot aanstelling bevoegd gezag verzoeker mee, dat het zijn afwezigheid van 8 tot 23 augustus als onregelmatig beschouwt en overeenkomstig artikel 60 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (Statuut) tien dagen op zijn vakantieverlof in mindering brengt.

Ten gronde

Het eerste middel: schending van artikel 25 van het Statuut en van het recht van verweer

Volgens artikel 60, eerste alinea, van het Statuut mag de ambtenaar „behoudens bij ziekte of ongeval (...) zonder hiertoe van tevoren door zijn chef te zijn gemachtigd, niet afwezig zijn” en „wordt iedere onregelmatige afwezigheid die naar behoren is vastgesteld, op het vakantieverlof in mindering gebracht” (r.o. 37).

Volgens artikel 59, lid 1, eerste alinea, van het Statuut komt „de ambtenaar die aantoonbaar ten gevolge van ziekte of ongeval verhinderd te zijn zijn werkzaamheden te verrichten, (...) van rechtswege in aanmerking voor ziekteverlof”. Het staat derhalve aan de belanghebbende, het bewijs van een dergelijke verhindering te leveren, maar de overlegging van een medisch attest wekt het vermoeden dat de afwezigheid regelmatig is (r.o. 38).

Referentie: Hof 27 april 1989, Fedeli/Parlement, 271/87, Jurispr. blz. 993, summier publicatie

Om de geldigheid van een dergelijk medisch attest te kunnen ontkennen en te kunnen concluderen dat de betrokken ambtenaar onregelmatig afwezig is, moet de administratie hem overeenkomstig artikel 59, lid 1, tweede alinea, van het Statuut onderwerpen aan een medische controle, waarvan de conclusies slechts administratieve gevolgen sorteren vanaf de datum van die controle (r.o. 39).

Referentie: Hof 19 juni 1992, V./Parlement, C-18/91 P, Jurispr. blz. I-3997, r.o. 34; Gerecht 26 januari 1995, O/Commissie, T-527/93, JurAmbt. blz. II-29, r.o. 36; Gerecht 20 november 1996, Z/Commissie, T-135/95, JurAmbt. blz. II-1413, r.o. 32

Wanneer het medisch controleonderzoek het vermoeden van geldigheid van het medisch attest ontkracht, moet de betrokken ambtenaar het werk hervatten, tenzij hij de conclusies van dat medisch controleonderzoek betwist (r.o. 40).

De Commissie is dus niet verplicht, na het medisch controleonderzoek een besluit te nemen waarbij de betrokkene wordt gelast het werk te hervatten (r.o. 41).

De afwezigheid van de betrokkene kan evenwel na het medisch controleonderzoek slechts dan onregelmatig worden geacht wanneer hij naar behoren op de hoogte is gebracht van de conclusies van de controlerende arts en in staat is gesteld deze conclusies te betwisten. Anders zou de betrokken ambtenaar immers niet kunnen weten, dat de geldigheid van zijn medisch attest is ontkracht met de daaruit voortvloeiende verplichting om het werk te hervatten, en zou hij zijn recht van verweer niet kunnen uitoefenen. Aangezien het medisch attest wordt vermoed regelmatig te zijn, staat het in geval van betwisting aan de betrokken instelling, het bewijs van die mededeling te leveren (r.o. 43).

De eerbiediging van het recht van verweer vormt een grondbeginsel van het gemeenschapsrecht in elke tegen een persoon ingeleide procedure die tot een voor deze bezwarend besluit kan leiden. Dat beginsel moet zelfs bij ontbreken van enige regeling inzake de betrokken procedure in acht worden genomen. Toegepast op de in artikel 59 van het Statuut bedoelde medische controle, eist dit beginsel, dat de betrokkene, in voorkomend geval bijgestaan door zijn behandelende arts, in staat wordt gesteld zijn standpunt over de conclusies van het medisch controleonderzoek nuttig kenbaar te maken en eventueel de gegrondheid ervan te betwisten (r.o. 44).

Referentie: Hof 29 juni 1994, Fiskano/Commissie, C-135/92, Jurispr. blz. I-2885, r.o. 39; Hof 24 oktober 1996, Commissie/Lisrestal e.a., C-32/95 P, Jurispr. blz. I-5373, r.o. 21

Aangezien de latere toetsing door de gemeenschapsrechter zich niet uitstrekt tot de eigenlijke medische beoordelingen, staat het aan het tot aanstelling bevoegd gezag om met inachtneming van de bepalingen van het Statuut vast te stellen, welke procedure moet worden gevolgd ingeval de betrokkene of zijn behandelende arts een medische beoordeling betwist, met dien verstande dat wanneer de onregelmatigheid van het door laatstgenoemde opgestelde medische attest wordt bevestigd, de administratieve gevolgen van medisch controleonderzoek slechts ingaan op het ogenblik waarop dit controleonderzoek is verricht (r.o. 45).

Referentie: V./Parlement, reeds aangehaald; Gerecht 9 juni 1994, X/Commissie, T-94/92, JurAmbt. blz. II-481, r.o. 40; Gerecht 23 februari 1995, F/Raad, T-535/93, JurAmbt. blz. II-163, r.o. 50; Gerecht 21 maart 1996, Otten/Commissie, T-376/94, JurAmbt. blz. II-401, r.o. 47

Het beginsel van behoorlijk bestuur eist ook, dat wanneer de controlerende arts de geldigheid van het medisch attest ontkracht, de betrokkene duidelijk wordt verzocht het werk te hervatten, met name om elk misverstand over de eventuele toepassing van artikel 60, tweede en derde zin, van het Statuut te vermijden (r.o. 46).

In het onderhavige geval staat vast, dat niet rechtens genoegzaam is aangetoond, dat de controlerende arts van verweerster na afloop van het controleonderzoek van 5 augustus 1994 verzoeker naar behoren op de hoogte heeft gebracht van zijn conclusies en hem heeft verzocht het werk onmiddellijk te hervatten (r.o. 53).

Zelfs al zou verzoeker wel degelijk op de hoogte zijn gebracht van de conclusies van het medisch controleonderzoek en zijn uitgenodigd het werk te hervatten, uit de verklaringen die de vertegenwoordiger van verweerster ter terechtzitting van 21 november 1996 heeft afgelegd en die door de controlerende arts in antwoord op

een vraag van het Gerecht zijn bevestigd, blijkt in elk geval, dat aan verzoeker na afloop van het medisch controleonderzoek niet is meegedeeld, dat het hem vrijstond de conclusies van de controlerende arts te betwisten, en a fortiori niet welke procedure hij daartoe diende te volgen. Vast staat overigens, dat die conclusies aan verzoeker noch aan diens behandelende arts schriftelijk zijn meegedeeld vóór de vaststelling van het bestreden besluit (r.o. 54).

Dictum:

Het besluit van 21 september 1994 waarbij de Commissie verzoekers afwezigheid van 8 tot 23 augustus 1994 als onregelmatig heeft aangemerkt en tien dagen op diens vakantieverlof in mindering heeft gebracht, wordt nietig verklaard.